

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **M. N.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.7.2014, č. j. 10530/DS/2014/SR, **t a k t o:**

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Rozhodnutí žalovaného, obsah žaloby, vyjádření správního orgánu

[1] Rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Dobruška ze dne 20.5.2014, č.j. MUD 5731/2013 ODSVV/BC-21 (dále správní orgán I. stupně), jako opožděné. Jednalo se o rozhodnutí, kterým správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), a z naplnění skutkové podstaty přestupků dle ust. § 125f odst. 1 téhož zákona.

[2] Žalobce se žalobou ze dne 19.9.2014 domáhá přezkoumání uvedeného rozhodnutí žalovaného podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

[3] Pochybení spatřoval v nesprávném způsobu doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Tomu žalovaný v průběhu řízení oznámil elektronickou adresu pro doručování (elektronická adresa zmocněnce žalobce), požádal, aby na tuto adresu bylo doručováno, a proto předpokládal, že bude postupováno v souladu s ust. § 19 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“). Prvostupňový správní orgán nicméně zaslal své rozhodnutí na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce, přičemž u takto zasláního rozhodnutí následně uplatnil fikci doručení dnem 2.6.2014. Dle přesvědčení žalobce takto postupovat nemohl, neboť zmocněnci žalobce nebylo řádně doručeno, s obsahem rozhodnutí se nemohl seznámit, a proto nelze na odvolání, které proti správnímu orgánu I. stupně podal, hledět jako na opožděné z důvodů nesprávného určení data doručení rozhodnutí, do kterého odvolání směřovalo. Z vytýkaných důvodů požadoval rozhodnutí žalovaného zrušit a vrátit mu věc k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 18.11.2014 zopakoval průběh řízení před správním orgánem a konstatoval, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručováno zmocněnci žalobce na elektronickou adresu ..., dále rovněž na adresu Doručení písemnosti nebylo zpětně potvrzeno, a proto správní orgán I. stupně přistoupil k doručení na adresu trvalého pobytu zmocněnce, tedy na adresu U Střelnice 1622/1, Šternberk. V tomto případě považoval rozhodnutí za doručené fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu dnem 2.6.2014. Dále uvedl, že v souladu s tímž zákonným ustanovením platí, že pro případ, kdy si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Konec lhůty připadl na neděli 1.6.2014, a proto žalovaný vycházel z toho, že k doručení rozhodnutí došlo v pondělí dne 2.6.2014 (§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu). Lhůta 15 dnů pro včasné podání odvolání počala běžet dnem následujícím, tedy 3.6.2014, přičemž poslední den odvolací lhůty připadl na 17.6.2014. Rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 18.6.2014. Pokud žalobce podal odvolání dne 23.6.2014, jednalo se o odvolání opožděné. Rozhodnutí doručil také žalobci, nicméně od této skutečnosti (míněno datum doručení přímo žalobci) lhůtu pro včasné podání odvolání neodvítel. Z uvedených důvodů trval na zamítnutí žaloby.

II. Skutková zjištění, průběh jednání před soudem

[5] Krajský soud o žalobě rozhodl při jednání, kterého se zúčastnil zástupce žalobce. Žalovaný se včas a řádně omluvil. Zástupce žalobce setrval na stěžejní žalobní námitce spočívající v nesprávném postupu při doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Vyslovil pochybnost o správnosti elektronické adresy, na kterou bylo zmocněnci žalobce doručováno. Pokud by bylo doručováno řádně, zmocněnec by jistě na písemnost řádně a včas reagoval.

[6] Žádal, aby krajský soud provedl důkaz vyjádřením zmocněnce, na kterou elektronickou adresu mělo být doručováno. Současně doložil 14 listin z e-mailové korespondence, z níž se podává, že zmocněnec žalobce byl na jím uvedené adrese kontaktní. Uvedl, že zmocněnec žalobce požádal v podání ze dne 10.4.2014, nazvaném plná moc, o doručování písemnosti na e-mail Nebyl schopen reagovat, zda-li v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně zmocněnec e-mailovou adresu změnil. Krajský soud poté provedl důkaz obsahem předložených listin z e-mailové korespondence, z nichž vyplynulo, že zmocněnec žalobce K. S.

komunikoval se správními orgány (v jiných případech) z e-mailové adresy, z níž potvrzoval převzetí doručovaných písemností.

[7] Krajský soud zástupce žalobce upozornil, že písemnosti, kterými navrhnul provést důkaz, tvoří součást správního spisu, jehož obsah byl při jednání konstatován, a proto by nebylo nutné provádět důkazy čtením jeho jednotlivých částí. Přesto s ohledem na ujasnění skutkového stavu byl proveden důkaz čtením části správního spisu, konkrétně písemnosti na čl. 9-21. Zástupce žalobce poté setrval na obsahu podané žaloby.

[8] Ze správního spisu soud následně ověřil tento skutkový stav věci. Dne 30.10.2013 doručila městská policie Městskému úřadu Dobruška, odboru dopravy a správy vnitřních věcí, oznámení o přestupcích vztahujících se k osobě žalobce, který je podezřelý z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Těch se měl dopustit řidič osobního motorového vozidla tovární značky BMW, barva šedá metalíza, registrační značka 5H7 1000, když v 7:30 hodin v ulici Laichterova, v Dobrušce, ponechal vozidlo zaparkované na místě vyhrazeném pro motocykly a na přilehlém chodníku. Následně se v 8:55 hodin dostavil na služebnu městské policie žalobce, který přestupek popíral s tím, že žádá, aby věc byla řešena ve správním řízení. Po odchodu ze služebny zjistil vrchní strážník J. F., že totéž vozidlo stojí před budovou Městského úřadu Dobruška čp. 32, v místě označeném vodorovným dopravním značením V10e, navíc předními koly na chodníku. Na palubní desce automobilu byla uložena výzva pro nepřítomného pachatele přestupku, kterou strážník zanechal na vozidle při zjištění prvního přestupku. Z místa přestupku proto pořídil videozáznam z městského kamerového systému a fotodokumentaci, kterou k oznámení připojil. Tomuto oznámení předchází úřední záznam ze dne 30.10.2014, v němž jsou zaznamenány výše uvedené skutečnosti.

[9] Dne 20.11.2014 vyhotovila oprávněná pracovnice správního orgánu I. stupně v souladu s ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu Výzvu k zaplacení určení částky (dále „Výzva“), v níž jsou popsána obě jednání vykazující znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, která byla zadokumentována městským strážníkem s tím, že provozovatelem vozidla je žalobce. Byl vyzván k zaplacení peněžitě částky 500,-Kč, neboť porušil povinnost uloženou mu jako provozovateli osobního motorového vozidla v ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu.

[10] Žalobce si výzvu převzal, nereagoval, a proto dne 10.1.2014 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení o přestupku a o správním deliktu. Současně žalobce předvolal k ústnímu jednání na den 17.2.2014. I tuto písemnost si žalobce osobně převzal, na nařízené jednání se bez omluvy nedostavil. Dne 17.2.2014 správní orgán I. stupně řízení o přestupku s odkazem na ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“), zastavil s tím, že se mu nepodařilo prokázat, že by vozidlo v době spáchání přestupků řídil žalobce. Rovněž toto usnesení žalobci řádně doručil.

[11] S datem 24.3.2014 správní orgán I. stupně vyhotovil oznámení o zahájení řízení o správním deliktu, opět popsal zjištěné okolnosti obou přestupků, a současně žalobce jako provozovatele motorového vozidla předvolal na ústní jednání na den 14.4.2014.

[12] Přípisem s datem 11.4.2014 se zmocněnec žalobce pak K. S. dotázal, zda-li jsou na nařízené jednání předvoláni svědci obou zjištěných, resp. nahlášených přestupků. Dále doložil plnou moc k zastupování ze dne 10.4.2014 (žalobcem nepodepsanou), a v zásadě požádal o stanovení nového termínu jednání z důvodu potřeby řádné přípravy na jeho průběh. V obou uvedených listinách požádal o doručování na elektronickou adresu

[13] Na požadavek v bodu [12] správní orgán I. stupně zmocněnci sdělil, že na ústní jednání je jako svědek předvolán městský strážník. Žádosti o odročení jednání nevyhověl s tím, že termín byl žalobci znám již od 3.4.2014. S datem 11.4.2014 je vyhotoven úřední záznam mezi zmocněncem žalobce a pověřenou pracovnící správního orgánu I. stupně, v němž byly zmocněnci sděleny totožné informace jako v přípisu z téhož dne. Dalším přípisem ze dne 14.4.2014 byl zmocněnec žalobce vyzván k doručení řádné, tedy žalobcem podepsané, plné moci k zastupování. Výzva byla doručována na jím vymíněnou e-mailovou adresu.

[14] Na nařízené jednání dne 14.4.2014 v 8:00 hodin se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili, správní orgán vyslechnul předvolaného strážníka městské policie jako svědka, a rovněž provedl dokazování listinami a ostatními podklady obsaženými ve správním spise.

[15] Ve spise se dále nachází podání zmocněnce žalobce s názvem „Vyjádření ke spisu“, které je datováno dnem 14.4.2014. Z e-mailové adresy bylo odesláno téhož dne v 7:29 hodin, správnímu orgánu bylo doručeno v 9:56 hodin. Podání obsahovalo omluvu žalobce i zmocněnce a současně sepis dotazů, které je dle žalobce nezbytné položit slyšeným svědkům, konkrétně zasahujícímu strážníkovi městské policie.

[16] Dne 29.4.2014 zaslal správní orgán I. stupně zmocněnci žalobce výzvu k seznámení se se spisovým materiálem. Jelikož nenásledovalo potvrzení o doručení, zaslal tutéž výzvu na adresu bydliště zmocněnce.

[17] S datem 20.5.2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze správního deliktu (viz bod [1]). Rozhodnutí bylo doručováno na e-mailovou adresu uvedenou shora. Nadto ještě na další e-mailovou adresu, která byla správnímu orgánu zřejmě známa z jeho úřední činnosti. Potvrzení o přijetí písemnosti správní orgán neobdržel, a proto doručil rozhodnutí na adresu trvalého bydliště zmocněnce. Z připojené doručenky se podává, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 22.5.2014, do schránky adresáta byla vložena 3.6.2014.

[18] Dne 23.6.2014 bylo z e-mailové adresy doručeno tzv. „blanketní“ odvolání. To předložil správní orgán I. stupně žalovanému k rozhodnutí bez toho, aniž by vyzýval odvolatele k odstranění vad podání, neboť odvolání vyhodnotil jako odvolání opožděné. Žalovaný se s tímto závěrem ztotožnil a odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 18.7.2014 jako opožděné zamítl. Toto rozhodnutí učinil žalobce předmětem žaloby.

III. Právní úprava a stanovisko krajského soudu

[19] Na projednávanou žalobu dopadají v zásadě tato ustanovení správního řádu.

Podle § 19 odst. 3 správního řádu „Nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.“

Podle § 19 odst. 4 správního řádu „Do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.

Podle § 19 odst. 6 správního řádu „Je-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Nelze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně. Písemného dokladu o doručení nebo dodání však není zapotřebí, je-li z postupu účastníka řízení v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.“

Podle § 19 odst. 8 správního řádu „Písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.“

Podle § 24 odst. 1 správního řádu „Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“

Podle ust. § 34 odst. 2 věty první správního řádu „S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.“

[20] Z dikce § 19 odst. 3 správního řádu je zjevné, že i když na splnění požadavku účastníka správního řízení, resp. jeho zmocněnce, ohledně doručování na sdělenou elektronickou adresu není právní nárok, neznamená to, že by jej mohl správní orgán ponechat bez povšimnutí, je-li uplatněn. Musí jej posoudit s ohledem na znění § 19 odst. 3 správního řádu a rozhodnout, zda tento způsob doručování nevylučuje zákon nebo povaha věci. Otázka výkladu pojmu „povaha věci“ se v tomto případě, stejně tak jako v případech obdobných, které byly projednávány u krajského soudu, jeví poměrně zásadní.

[21] Ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo doručeno sdělení o zahájení správního řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání (ze dne 24.3.2014) ve věci výše zmíněného správního deliktu. Následně obdržel správní orgán I. stupně plnou moc pro zastupování zmocněncem K. S., jejíž součástí byla žádost zmocněnce **o doručování písemností na e-mailovou adresu**. Dále je ve spisu založena listina

– výtisk o doručení zásilky, podle něhož oprávněná úřední osoba, B. C., ze své e-mailové adresy zaslala zmocněnci žalobce na jím vyžádanou e-mailovou adresu dne 14.4.2014 výzvu k doplnění řádné plné moci o podpis žalobce, dále pak dne 21.5.2014 rozhodnutí ve věci správního deliktu ze dne 20.5.2014. V obou případech je na kopii o doručení zásilky uvedeno datum doručení. Ani v jednom z těchto případů však správní orgán neobdržel potvrzení o doručení písemnosti opatřené uznávaným elektronickým podpisem. A to i přesto, že zmocněnec žalobce nejméně ve dvou případech komunikoval se správním orgánem právě z této elektronické adresy. Na správnosti postupu správního orgánu I. stupně nemohly ničeho změnit listiny předložené zástupcem žalobce při jednání soudu. Ty toliko dokladovaly, že zmocněnec žalobce z jím uvedené elektronické adresy v jiných případech, které nesouvisely s projednávanou věcí, se správním orgánem tímto způsobem komunikoval.

[22] Zmocněnec žalobce si byl, s ohledem na svá opakovaná zastupování v podobných případech, vědom problémů v otázkách doručování prostřednictvím e-mailové pošty, se kterými se byl správní orgán nucen v minulosti vypořádat, nežli na základě dostatečných a opakovaných zkušeností ověřil, že zmocněnec, (resp. zmocněnci, jejichž jména se v řízení o přestupcích či správních deliktech pravidelně opakují), volí v otázkách způsobu doručování různé procesní strategie (např. žádosti o doručování na určitou e-mailovou adresu, kterou v průběhu řízení před správním orgánem záměrně matoucím podáním změnil, neodesláním potvrzení o obdržení písemnosti s námitkou, že nebyla odeslána z elektronické podatelny správního orgánu, event. že nebyla odeslána vůbec, apod.), jejichž smyslem je zmást správní orgán a docílit těmito obstrukcemi promlčení přestupku event. správního deliktu. Je pochopitelné, že správními orgány, a stejně tak krajským soudům, po nějakou dobu trvalo, nežli popsanou „taktiku“ rozklíčovaly. S takovými případy se setkal nadepsaný krajský soud např. ve věcech vedených pod sp. zn. 28A 8/2014, dále ve věcech projednaných u téhož soudu, pobočka Pardubice, pod sp. 52 A 60/2014, 52 A 30/2014, 52 A 32/2014, 52 A 80/2014. Pokud se zástupce žalobce při ústním jednání odkazoval na rozsudek nadepsaného soudu sp. zn. 28A 8/2014, pak jeho odkaz nebyl přiléhavý. V této konkrétní věci správní orgány sice žádosti zmocněnce žalobce vyhověly a doručovaly na vyžádanou elektronickou adresu, nicméně ji uvedly ve špatném formátu.

[23] Ke shora popsané praxi uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.10.2014, č.j. 4 As 171/2014-26, následující: *„Nejvyšší správní soud konečně považuje za potřebné zdůraznit, že popsaná procesní strategie, kterou zvolil žalobce v řízení před správními orgány a poté v žalobě v nyní posuzované věci, je zdejšímu soudu známa z jeho úřední činnosti například ve věci vedené pod sp. zn. 3 As 139/2014, sp. zn. 9 As 162/2014 nebo sp. zn. 9 As 144/2014. Jedná se vždy o stejný mechanismus, kdy je účastník správního řízení zastoupen na základě plné moci předložené v kopii a udělené třetí osobě (zpravidla zmocněnci R. K.), který požádá o doručování na elektronickou adresu a následně nepotvrdí převzetí takto doručované písemnosti dle § 19 odst. 8 správního řádu, písemnost se proto doručuje na adresu trvalého pobytu tohoto zmocněnce, kde je písemnost doručena fikcí s následným vhozením do domovní schránky a posléze (s odstupem delší doby) účastník správního řízení (obviněný z přestupku), zmocní další osobu (zde K.S.) k nahlédnutí do správního spisu, pořízení jeho kopie, a v žalobě, kterou následně žalobce podává, je zpochybňována jak správnost doručování zmocněnci, tak i samotné zmocnění*

zástupce ve správním řízení na základě kopie plné moci. Je také pravidlem, že v řízení o žalobě před správními soudy zastupuje žalobce vždy stejný advokát. Jedná se tedy o promyšlenou procesní taktiku, která má za cíl protahovat správní řízení a dosáhnout prekluze odpovědnosti za přestupek.“

[24] S ohledem na absenci potvrzení o doručení písemností bylo proto zmocněnci v souladu s ust. § 19 odst. 8 správního řádu doručováno na adresu jeho trvalého pobytu, jak vyplývá z připojených doručenek. K doručení rozhodnutí o správním deliktu prostřednictvím České pošty došlo na základě fikce doručení. Z doručenky vyplývá, že zmocněnec nebyl při doručování dne zastižen, proto mu byla zanechána výzva a poučení dle § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, přičemž od 22.5.2014 počala běžet desetidenní lhůta pro vyzvednutí zásilky. Zmocněnec si v této lhůtě zásilku nevyzvedl, zásilka byla následně vložena do poštovní schránky dne 3.6.2014. Žalovaný proto v souladu s údaji obsaženými na zmíněné doručence považoval rozhodnutí o správním deliktu za doručené posledním dnem desetidenní lhůty, tedy dnem 1.6.2014, resp. dnem 2.6.2014, neboť předchozím den připadajícím na konec lhůty, byla neděle (§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu). Poslední den patnáctidenní lhůty pro včasné podání odvolání připadl na 17.6.2014. **Odvolání bylo prokazatelně podáno teprve dne 23.6.2014, a proto jej žalovaný jako opožděné zamítl.** K počítání běhu lhůt viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2011, č.j. 8 As 10/2011-47, který k danému problému přijal následující závěr. „*Nejvyšší správní soud tedy v souladu se svou předchozí judikaturou dopadající na předmětnou právní otázku uzavřel, že pravidla počítání času upravená § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu se užijí i při náhradním doručení písemností. Pokud byla v posuzované věci zásilka, obsahující rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, uložena na poště a připravena k vyzvednutí dne 23. 12. 2009, posledním dnem desetidenní lhůty nebyla sobota 2. 1. 2010, ale nejbližší následující pracovní den, tedy pondělí 4. 1. 2010. Lhůta k podání odvolání pak začala běžet dne 5. 1. 2010 a skončila dne 19. 1. 2010.“*

[25] Účastník správního řízení v zásadě nemá žádný právní nárok na doručování písemností v elektronické podobě. Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu, **nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci**, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník sdělí, **zejména, může-li to přispět k urychlení řízení.** Z citovaného ustanovení správního řádu tedy vyplývá, že je na uvážení správního orgánu, zda uvedenému požadavku vyhoví či nikoliv, když smyslem zmíněného postupu je zejména to, aby bylo řízení urychleno. Z toho logicky vyplývá, že když naopak správní orgán dospěje k závěru, že takový způsob doručování nemůže přispět k urychlení řízení, resp. naopak průběh řízení spíše zpomaluje, tak není povinen automaticky bez dalšího doručovat na tuto zmocněncem žalobce požadovanou a udanou adresu, a může doručovat písemnosti tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (§ 19 odst. 8 správního řádu). Tomu tak bývá zejména v případech, kdy správní orgán má podezření, že sdělení doručovací elektronické adresy je pouze zdržovací taktikou. Krajský soud nezastírá, že by považoval v běžných případech za vhodné, aby správní orgán svůj záměr nevyhovět požadavku na doručování prostřednictvím elektronické adresy žadateli v zájmu právní jistoty sdělil. Nicméně v případech soudem odkazovaných, kdy správní orgán má již dostatek zkušeností, a je mu z jeho úřední činnosti známo, že o doručování tímto způsobem je žádán z důvodů obstrukčních, akceptuje možnost žádosti

nevyhovět a doručovat prostřednictvím držitele poštovní licence. Krajský soud proto považoval verzi o doručení rozhodnutí o správním deliktu namítanou žalobcem v žalobě za nedůvodnou, když rozhodnutí bylo nejprve doručováno na elektronickou adresu, a poté, když nenastala zákonem předvídaná reakce, následovalo doručení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. K doručení došlo fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu, když byly splněny všechny náležitosti tohoto způsobu doručení, což vyplývá i z doručenky založené ve správním spisu.

[26] V obou případech (viz bod [21]) byly písemnosti doručovány z e-mailové adresy pověřené pracovnice správního orgánu I. stupně, Ing. B. C. Tato skutečnost nemůže být považována za pochybení a nesprávný postup správního orgánu, jak se vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 15.12.2014, čj. 6 As 218/2014 – 34, Nejvyšší správní soud. „Z § 18 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, opírajícího se o zmocňovací ustanovení § 70 odst. 1 písm. i) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, nelze dovodit povinnost správního orgánu odesílat písemnosti pouze z elektronické adresy podatelny správního orgánu; s odesláním písemnosti z elektronické adresy zaměstnance výpravní správního orgánu zákon nespojuje důsledek v podobě neúčinnosti odeslání, resp. doručení zprávy na elektronickou doručovací adresu (e-mail) účastníka. Nepotvrdí-li adresát převzetí takto odeslané písemnosti nejpozději následující pracovní den po jejím odeslání, postupuje se podle § 19 odst. 8 správního řádu z roku 2004.“

[27] V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.5.2015, č.j. 4As 76/2015-37, je bod bodem [30] uvedeno stanovisko k otázce doručování prostřednictvím e-mailové pošty. „Závěrem je třeba zdůraznit, že samotné doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není spojováno s přijetím předmětného e-mailu zmocněnkyní stěžovatele, nýbrž s následným doručením tohoto rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokus o doručení prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu je projevem vstřícnosti veřejné správy a může být účastníku řízení odepřen, vylučuje-li takové doručování zákon nebo povaha věci (srov. § 19 odst. 3 správního řádu). Doručení písemnosti tímto způsobem je vázáno na součinnost příjemce písemnosti. Případné pochybení správního orgánu, který opomene opatřit uznávaným elektronickým podpisem zprávu, jejímž prostřednictvím zasílá doručovanou písemnost (zde rozhodnutí správního orgánu prvního stupně) účastníkovi, proto nemůže vést automaticky k vadě následného doručení této písemnosti prostřednictvím poštovní licence a nezákonnosti rozhodnutí o zamítnutí odvolání účastníka pro jeho opožděnost. Pokus o doručení prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu je projevem vstřícnosti veřejné správy a může být účastníku řízení odepřen, vylučuje-li takové doručování zákon nebo povaha věci (srov. § 19 odst. 3 správního řádu). Doručení písemnosti tímto způsobem je vázáno na součinnost příjemce písemnosti. Případné pochybení správního orgánu, který opomene opatřit uznávaným elektronickým podpisem zprávu, jejímž prostřednictvím zasílá doručovanou písemnost (zde rozhodnutí správního orgánu prvního stupně) účastníkovi, proto nemůže vést automaticky k vadě následného doručení této písemnosti prostřednictvím poštovní licence a nezákonnosti rozhodnutí o zamítnutí odvolání účastníka pro jeho opožděnost.“

[28] Pokud by snad žalobce namítal, že písemnosti správního orgánu nebyly opatřeny uznávaným elektronickým podpisem, tak i k tomuto problému se již Nejvyšší

správní soud vyjádřil v rozhodnutí citovaném v předchozím bodu, když uvedl: „*Pochybení správního orgánu, který opomene opatřit uznávaným elektronickým podpisem dle § 11 odst. 2 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, datovou zprávu, jejímž prostřednictvím zasílá dle § 19 odst. 3 a 8 správního řádu z roku 2004 doručovanou písemnost (zde rozhodnutí správního orgánu I. stupně) účastníkovi, nevede automaticky k neúčinnosti následného doručení této písemnosti prostřednictvím držitele poštovní licence a k nezákonnosti rozhodnutí o zamítnutí odvolání účastníka pro jeho opožděnost.*“

[29] Krajský soud uzavírá, že závěry žalovaného o opožděnosti podaného odvolání lze akceptovat jako správné, souladné se zákonem a dostatečně přesvědčivě odůvodněné. Soud, vyjma doplněného a výše popsaného dokazování, které ovšem nezpochybnilo správnost postupu správního orgánu při doručování, proto v ostatním na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje, neboť se s přijatými závěry ztotožnil. S ohledem na výše uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul s odkazem na § 78 odst. 7 s. ř. s.

IV. Náklady řízení

[30] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 28. dubna 2015

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu